

Hvor dyrker danskerne idræt?

Notat om brug af faciliteter på baggrund af undersøgelsen 'Danskernes motions- og sportsvaner 2011'

Af Trygve Buch Laub og Maja Pilgaard
Idrættens Analyseinstitut
Oktober 2012

Danish Institute for Sports Studies

**IDRÆTTENS
ANALYSEINSTITUT**

Idrættens Analyseinstitut
Kanonbådsvej 12A
1437 København K
Tlf.: +45 3266 1030
Fax: +45 3266 1039
E-mail: idan@idan.dk
www.idan.dk

Titel: Hvor dyrker danskerne idræt?

Hovedforfatter: Trygve Buch Laub

Øvrige bidragydere til rapporten: Maja Pilgaard

Udgiver

Idrættens Analyseinstitut

Kanonbådsvej 12 A

1437 København K

T: +45 32 66 10 30

F: +45 32 66 10 39

E: idan@idan.dk

W: www.idan.dk

Gengivelse af dette notat er tilladt med tydelig kildehenvisning.

Hvor dyrker danskerne idræt?

Notat om brug af faciliteter på baggrund af undersøgelsen
'Danskernes motions- og sportsvaner 2011'

Undersøgelsen af danskernes motions- og sportsvaner gennemføres af Idrættens Analyseinstitut med økonomisk støtte fra DIF, DGI, Firmaidrætten, Lokale og Anlægsfonden, Team Danmark og Kulturministeriet.

Indholdsfortegnelse

Hvor dyrker danskerne idræt?	5
Her dyrker børn idræt	5
Her dyrker voksne idræt	7
Voksne finder egne veje.....	8
Sammenligning mellem 2007 og 2011	9
Tilfredshed med idrætsfaciliteterne	12
Voksne.....	12
Børn.....	14
Bilag 1: Om undersøgelsen	17

Hvor dyrker danskerne idræt?

Dette notat giver et overblik over børn og voksnes brug af forskellige faciliteter og deres tilfredshed med idrætsfaciliteterne i nærområdet. Desuden vil resultaterne blive sammenlignet med tal fra 2007.

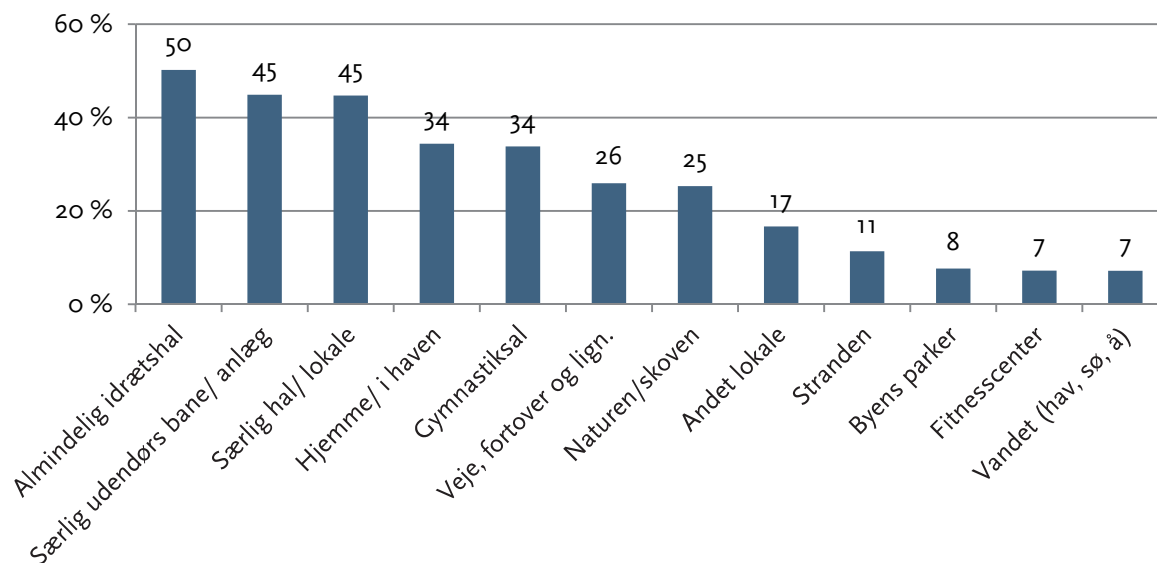
Notatet er baseret på data fra undersøgelserne af danskernes motions- og sportsvaner 2007 og 2011. Med godt 6.000 respondenter (ca. 4.000 voksne over 16 år og 2.000 børn i alderen 7 til 15 år) indeholder disse undersøgelser data på et repræsentativt udsnit af den danske befolkning, der er blevet spurgt til deres idrætsvaner og en række emner omkring idrætsaktivitet og inaktivitet¹.

Hvor man dyrker idræt, hænger til en vis grad naturligt sammen med, hvilke former for idrætsaktiviteter, man kaster sig ud i. Idet børn i højere grad end voksne dyrker idræt organiseret i idrætsforeninger, er det naturligt, at børnenes aktivitet også hyppigere finder sted i egentlige idrætsfaciliteter, såsom gymnastiksale, idrætshaller og på særlige baner og anlæg. Badminton eller svømning (og snart sagt enhver anden form for idræt) behøver dog ikke nødvendigvis finde sted i dertil indrettede haller eller anlæg.

Ved hjælp af data fra undersøgelsen 'Danskernes motions- og sportsvaner 2011' er der mulighed for at se nærmere på, hvor danskerne dyrker idræt, både når børnene er aktive i og uden for foreningernes traditionelle hjemmebaner, og ikke mindst når de mange voksne, der ofte selv planlægger og organiserer deres idræt, finder egne veje og steder til fysisk aktivitet².

Her dyrker børn idræt

Figur 1: Haller og haven er populære steder for børnenes idrætsaktiviteter

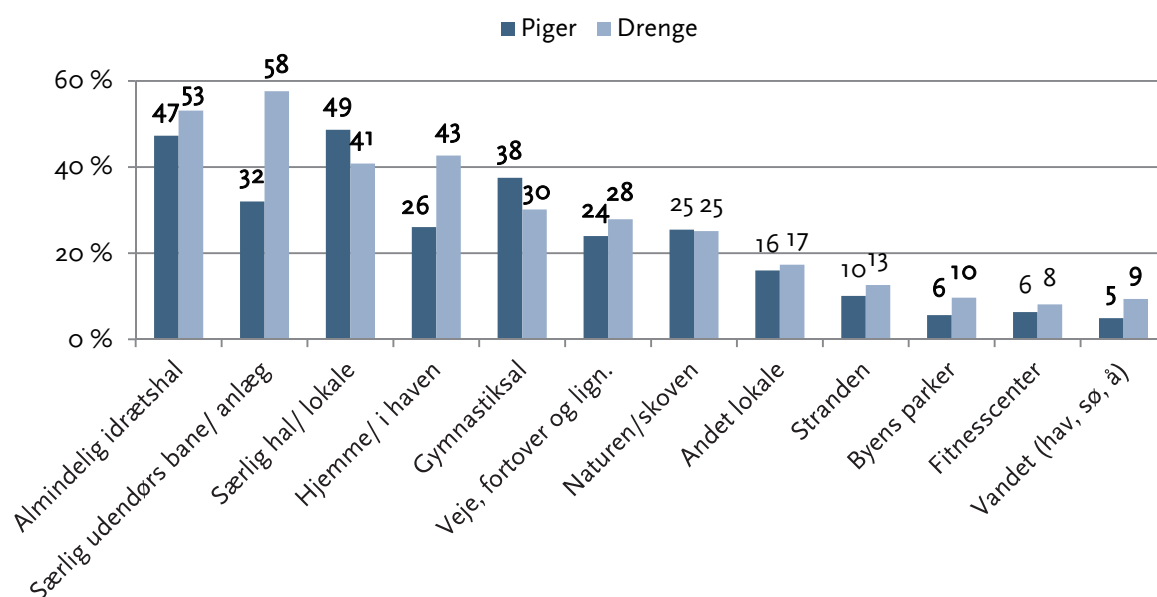
Andelen af alle børn, der benytter de nævnte faciliteter til idræt (n = 2035).

¹ Læs mere om undersøgelse 'Danskernes motions- og sportsvaner' under 'Idan undersøger' på: www.idan.dk

² Se bilag 1 for en nærmere beskrivelse af, hvordan tallene for brug af faciliteter er fundet.

Ser man bort fra hjemmet/haven som rum for idrætsaktivitet, er det tydeligt, at de mest anvendte idrætsfaciliteter blandt børn er haller og anlæg, som er skabt med idræt for øje. Halvdelen af alle børn er idrætsaktive i almindelige idrætshaller rundt om i landet. Særlige udendørs baner/anlæg (til f.eks. fodbold, tennis og golf) og særlige haller/lokaler til bestemte idrætsgrene (f.eks. ridning eller svømning) benyttes af knap halvdelen af alle børn, og ca. en tredjedel er aktive i gymnastiksale. Den samme andel af børnene svarer, at de er idrætsaktive hjemme/i haven. Endelig er veje, natur og skov steder, som ca. hvert fjerde barn bruger til at dyrke idræt i en eller anden form.

Figur 2: Drengene dominerer de udendørs faciliteter

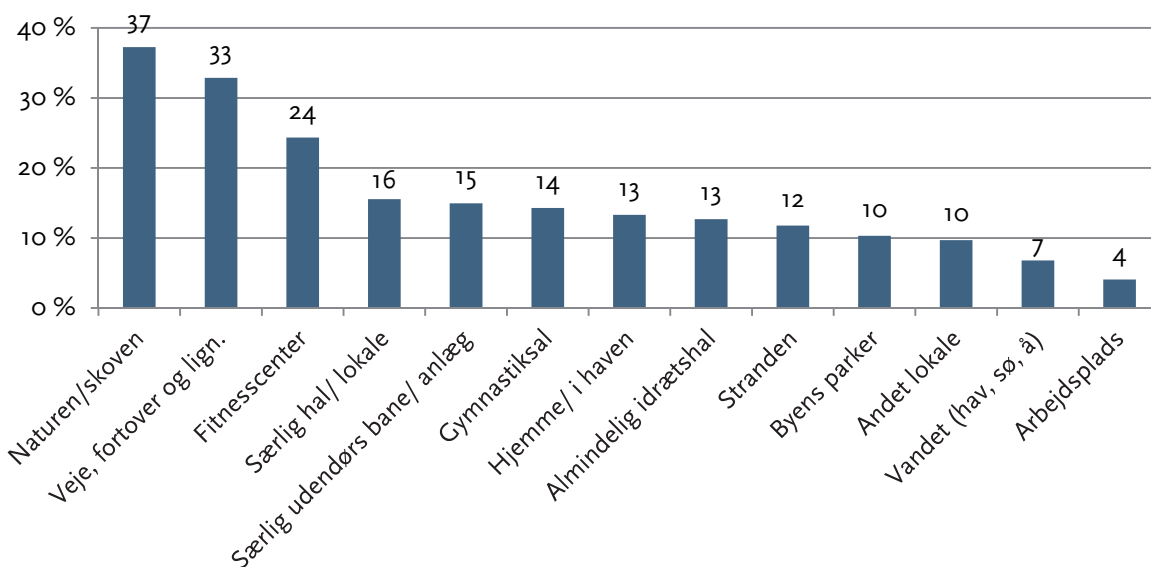

Andelen af henholdsvis piger og drenge, der benytter de nævnte faciliteter til idræt ($n^{\text{piger}} = 1013$ og $n^{\text{dreng}} = 1022$). De signifikant forskellige andele er angivet med **fed** skrift ($p < 0,05$).

Drengene benytter sig i lidt højere grad af almindelige idrætshaller og i væsentlig højere grad af særlige udendørs baner og hjemmet/haven end piger. Her skinner det sandsynligvis igennem, at flere drenge end piger spiller fodbold og derfor oftere er aktive på fodboldbaner (der falder ind under 'særlig udendørs bane/anlæg') og muligvis også derhjemme. Til gengæld dyrker en større andel piger end drenge idræt i særlige haller og lokaler (til f.eks. pigedominerede idrætter som ridning og dans) og i gymnastiksale.

Her dyrker voksne idræt

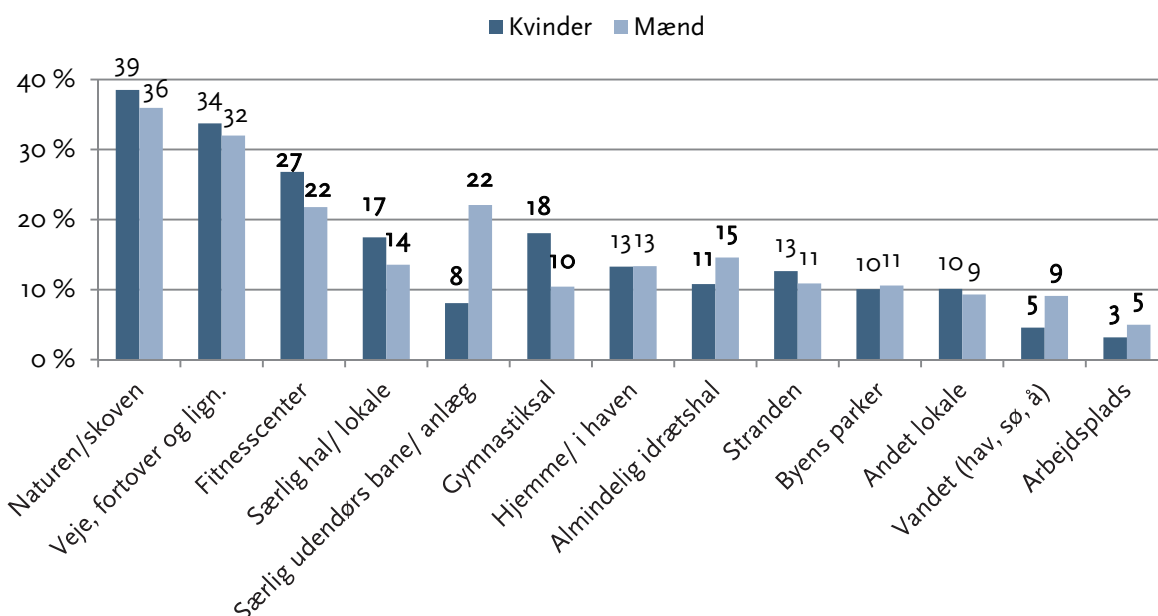
Figur 3: De voksne søger ud i naturen

Andelen af alle voksne, der benytter de nævnte faciliteter til idræt (n = 3957).

Naturen er den mest populære arena for idrætsaktivitet blandt voksne. Mere end hver tredje voksne dansker angiver at dyrke en eller flere former for idræt i naturen (skoven mv.). Ca. hver tredje er aktiv på veje, fortove og lignende, mens ca. hver fjerde er idrætsaktiv i fitnesscentre. Specifikke idrætsfaciliteter som særlige haller/lokaler til idræt, særlige baner eller anlæg til idræt, gymnastiksale eller almindelige idrætshaller benyttes alle af mellem 13 og 16 pct. af de voksne danskere.

Figur 4: Flertal af kvinder i fitnesscentrene

Andelen af henholdsvis kvinder og mænd, der benytter de nævnte faciliteter til idræt ($n^{\text{kvinder}} = 2010$ og $n^{\text{mænd}} = 1947$). De signifikant forskellige andele er angivet med **fed** skrift ($p < 0,05$).

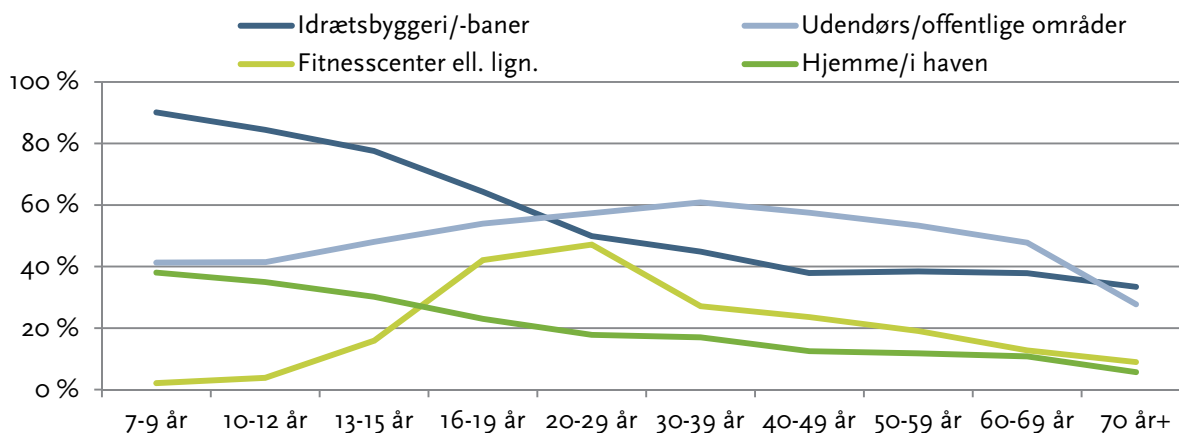
De mest anvendte faciliteter til voksenidræt, naturen og veje og fortove, er tilnærmelsesvis lige populære blandt kvinder og mænd, mens en større andel af kvinder end mænd er aktive i fitnesscentre, særlige haller/lokaler og gymnastiksale: Dette afspejler, at idrætter som aerobic/zumba, ridning, svømning og gymnastik er mere udbredt blandt kvinder end mænd. Mændene er til gengæld oftere at finde i almindelige idrætshaller og i særlig grad på udendørs baner og anlæg til bestemte idrætter.

Voksne finder egne veje

Et hurtigt blik på de ovenstående grafer viser tydeligt, at mens børnenes idræt typisk finder sted i decideret 'idrætsinfrastruktur', såsom haller, gymnastiksale og særlige baner og anlæg, rykker aktiviteterne ofte andre steder hen senere i livet. Hvis vi for overskuelighedens skyld slår nogle af de ovennævnte idrætsfaciliteter og/eller miljøer til idræt sammen, kan vi se nærmere på denne tendens.

'Idrætsbyggeri-/baner' inkluderer faciliteterne: 'Almindelig idrætshal', 'Særlig hal/lokale', 'Gymnastiksal' og 'Særlig udendørs bane/anlæg'. 'Udendørs offentlige områder' er: 'Naturen/skoven', 'Vej, fortove og lign.', 'Stranden', 'Byens parker' og 'Vandet (hav, sø, å)'. De to øvrige faciliteter i grafen herunder er ikke slået sammen med andre faciliteter³.

Figur 5: Brugen af forskellige faciliteter varierer stærkt med alderen

Andelen inden for aldersgrupper, der benytter de nævnte faciliteter til idræt.

Idrætsbyggeri og -baner bliver heftigt benyttet af børn og unge, men allerede fra 16-års-alderen begynder en væsentlig del af idrætsaktiviteterne at foregå andre steder. Idræt hjemme eller i haven bliver også mindre populært i takt med stigende alder. Fitnesscentre er populære fra de sene teenageår til midt i 30-årsalderen. Og så er det især udendørs og offentlige områder, der huser de voksnes idræt. Blandt alle aldersgrupper fra 20 års alderen og frem lokker byrum og den frie natur, flest idrætsaktive til. Dog med den undtagelse, at folk på 70 og derover har lidt større tendens til at være aktive i idrætsbyggeri, særligt gymnastiksale.

³ Udeladt i grafen er: 'Andet lokale/anlæg' og 'Arbejdspladsen'.

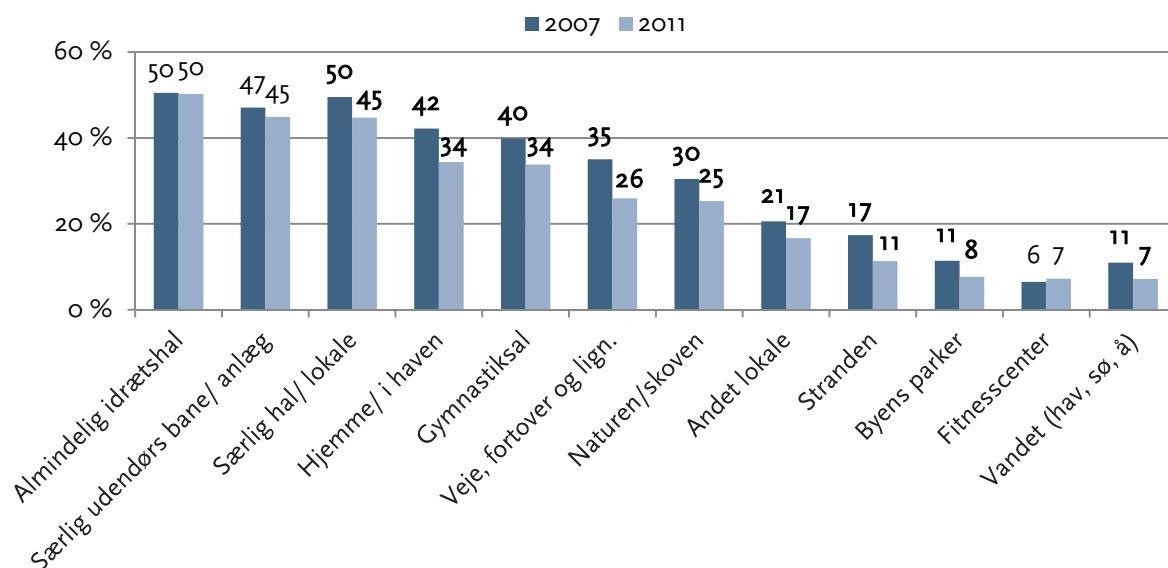
Grafen opsummerer de store linjer i danskernes brug af faciliteter til idræt: Børn bruger byggerier, anlæg og baner, der er skabt til bestemte idrætter, og hvor størstedelen af aktiviteterne er organiseret af lokale foreninger. I 15- til 30-årsalderen søger en væsentlig andel mod fitnesscentre og lignende, hvor man på forskellige måder mod betaling kan være aktiv, når det passer én på uforpligtende hold efter eget valg. Men den mest populære arena for voksne danskeres idrætsaktiviteter er de frit tilgængelige områder i byen, på fortove og i parker og i naturen, om det så er på vandet, stranden eller i skoven. Fra 16-årsalderen frem til folk i midten af 60-årsalderen er som minimum halvdelen af den danske befolkning på en eller anden måde aktiv udendørs og i offentlige rum.

Sammenligning mellem 2007 og 2011

De følgende sammenligninger mellem data fra 2007 og de seneste resultater fra undersøgelsen 'Danskernes motions- og sportsvaner 2011' viser en gennemgående tendens til, at færre er aktive i næsten alle nævnte faciliteter. Det samme gør sig gældende, når man ser på, hvilke idrætter folk dyrker, hvor færre idrætter er nævnt, selvom aktivitetsniveauet i den danske befolkning generelt ikke lader til at være faldet. Det gør sig gældende for både børn og voksne. Det kunne tyde på, at befolkningen fra 2007 til 2011 er blevet mere tilbøjelige til at dyrke den samme aktivitet og således benytte færre faciliteter igennem hele året, mens man i 2007 dyrkede flere forskellige aktiviteter i løbet af et år.

En del af forklaringen kan dog også have mere metodisk/teknisk karakter og ligge i kodningen af de indkomne spørgeskemaer, som blev gennemført af Capacent Epinion i 2007 og SFI Survey i 2011. Bilag 1 beskriver kodningen og udvælgelsen af de data, der ligger til grund for dette notats analyser. Selvom en række metodiske problemstillinger bliver imødekommet (som beskrevet i bilaget), er det værd at holde sig for øje, at tallene for 2007 vil være en smule højere end 2011-tallene i kraft af, at der var lidt færre manglende svar i 2007 og en lidt større tilbøjelighed til at vælge et højere antal faciliteter blandt de idrætsaktive.

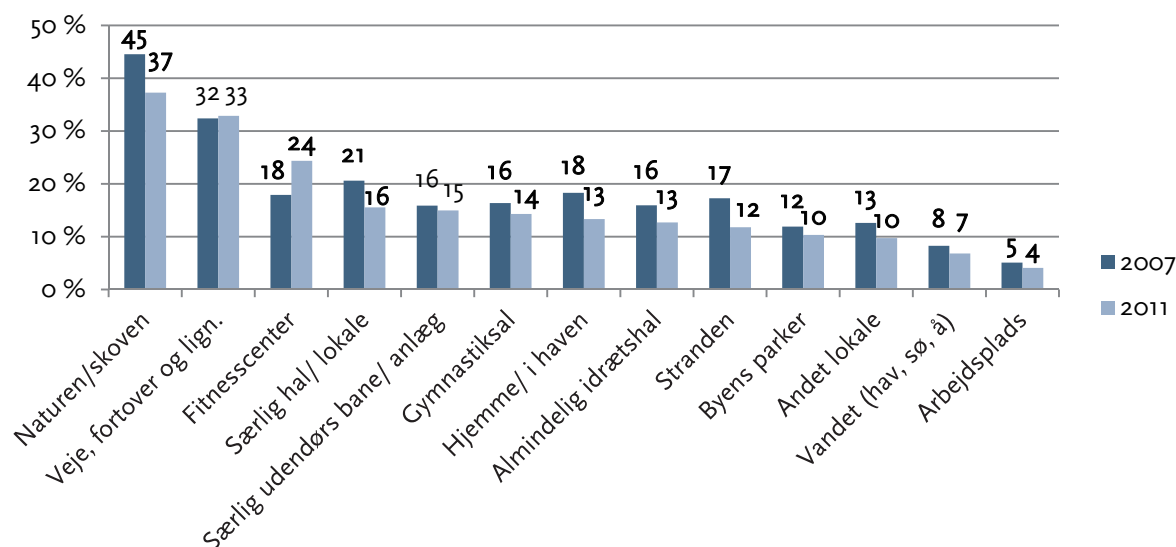
Figur 6: Børnenes favoritfaciliteter har ikke ændret sig

Andelen af alle børn i henholdsvis 2007 og 2011, der benytter de nævnte faciliteter til idræt ($n^{2007} = 1987$ og $n^{2011} = 2035$). Der er kun tal på de signifikant forskellige andele ($p < 0,05$).

Det er stort set de samme faciliteter, der topper i forbindelse med børnenes idrætsaktiviteter, i 2011 som i 2007. Almindelige idrætshaller og særlige haller og lokaler (til f.eks. svømning eller ridning) er de mest populære. Generelt er der en svag nedgang i brugen af de enkelte faciliteter i 2011 i forhold til 2007, hvilket til en vis grad kan tilskrives lidt lavere idrætsaktivitet i 2011, forstået på den måde, at antallet af idrætter, som hvert barn dyrkede, var noget lavere i 2011-undersøgelsen end i tallene fra 2007. Mest iøjnefaldende er faldet fra 47 til 28 pct. af børnene, der dyrker idræt på særlige udendørs baner eller anlæg.

Figur 7: Naturen topper stadig hos de voksne

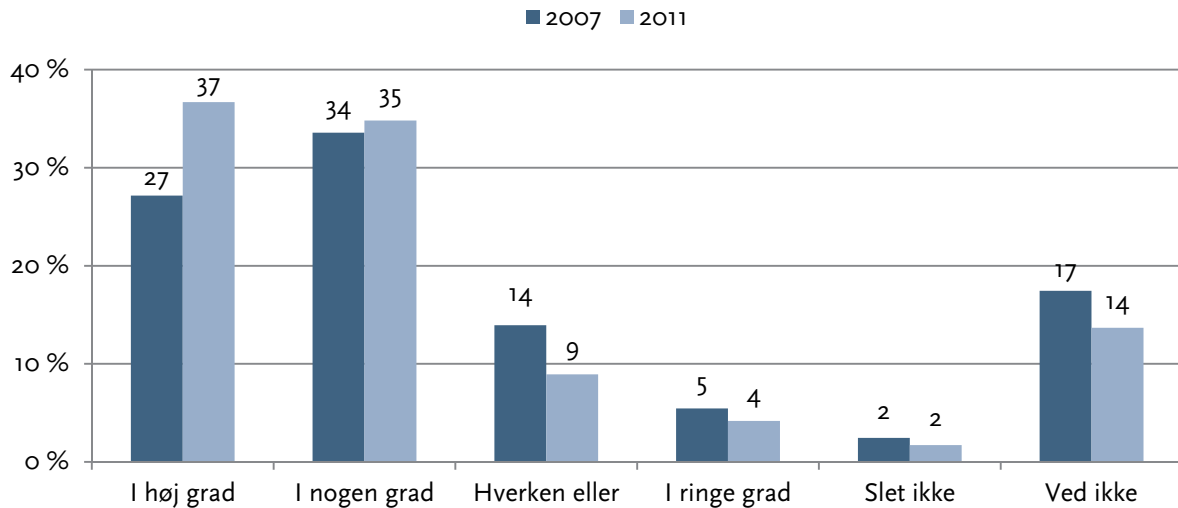
Andelen af alle voksne i henholdsvis 2007 og 2011, der benytter de nævnte faciliteter til idræt ($n^{2007} = 4147$ og $n^{2011} = 3957$). De signifikant forskellige andele er angivet med **fed** skrift ($p < 0,05$).

Også hos de voksne går de to mest populære faciliteter til idræt igen fra 2007 til 2011. Her drejer det sig om naturen/skoven og veje, fortove og lignende. Naturen/skoven er dog faldet en smule, således at det i den seneste undersøgelse er 37 pct. af alle voksne danskere, der angiver at dyrke idræt der. Ny i top tre er fitnesscentre, der skiller sig ud ved som den eneste facilitet at blive benyttet af signifikant flere voksne danskere i 2011 i forhold til 2007. På de fleste andre faciliteter ligner den relative fordeling, dvs. den indbyrdes rangering, sig selv fra 2007, selvom tallene for 2011, sandsynligvis af ovenstående årsager, generelt er noget lavere.

Tilfredshed med idrætsfaciliteterne

Voksne

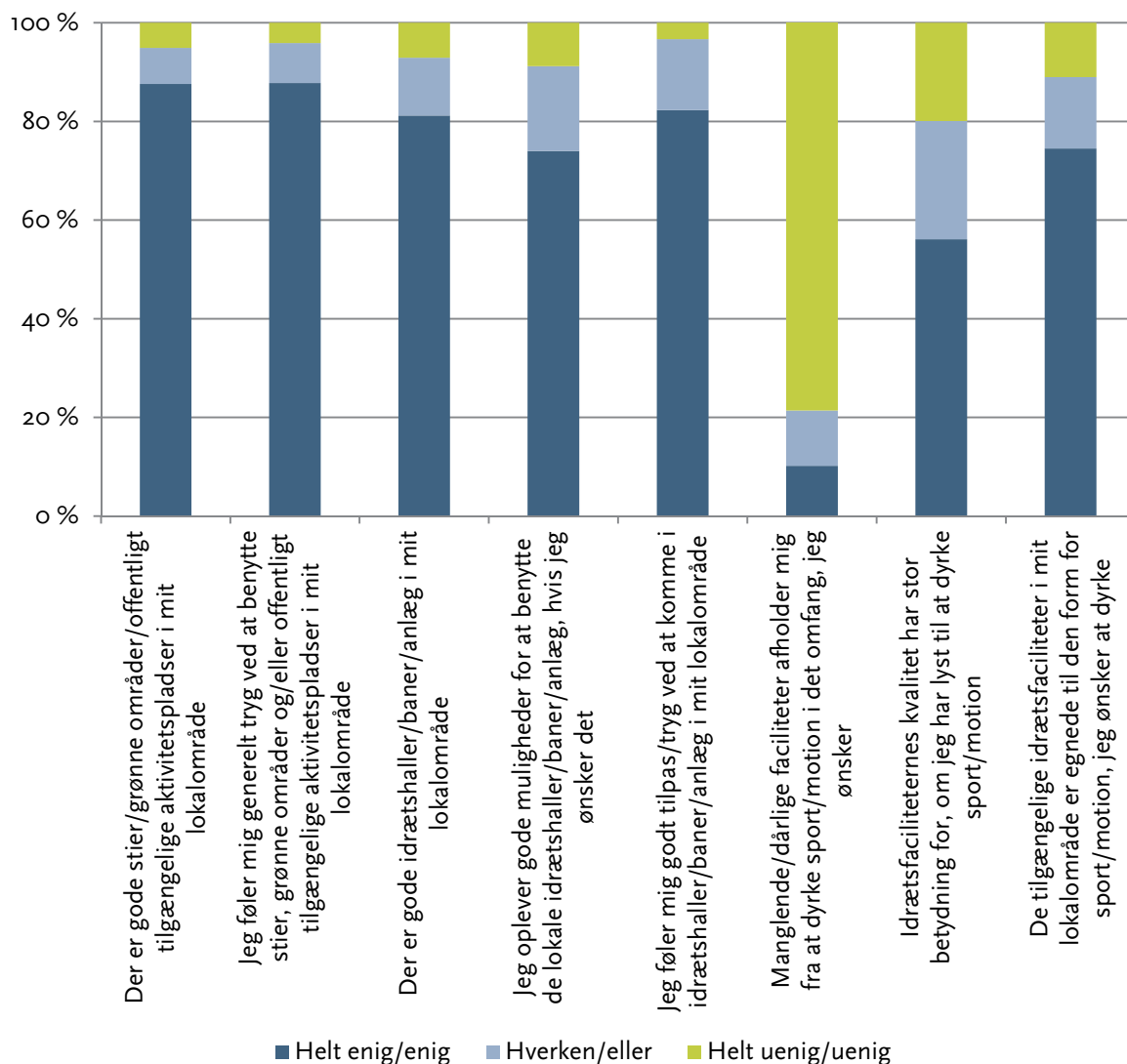
Figur 10: Stor tilfredshed med faciliteterne i nærområdet blandt voksne

De voksnes fordeling på spørgsmålet: 'Er du tilfreds med idrætsfaciliteterne i dit nærområde?'.

Generelt ytrer voksenbefolkningen større tilfredshed med faciliteterne i 2011 end i 2007. Det skyldes især flere 'ubeslutsomme' personer i 2007 som svarede 'hverken/eller' og 'ved ikke', mens disse svar i 2011 er flyttet i retning af tilfredshed med lokalområdets faciliteter. Men der er også en generel større tilfredshed, således, at det i 2011-undersøgelsen er mere end hver tredje voksen, der i høj grad er tilfreds med nærområdet faciliteter. Tendensen gælder både mænd og kvinder og i alle aldersgrupper. Kun seks pct. af den voksne befolkning angiver at være utilfreds med idrætsfaciliteterne i nærområdet.

Figur 11: Voksnes holdninger til lokale faciliteter i øvrigt

De voksnes fordeling på forskellige holdnings spørgsmål vedrørende de lokale faciliteter til idræt.

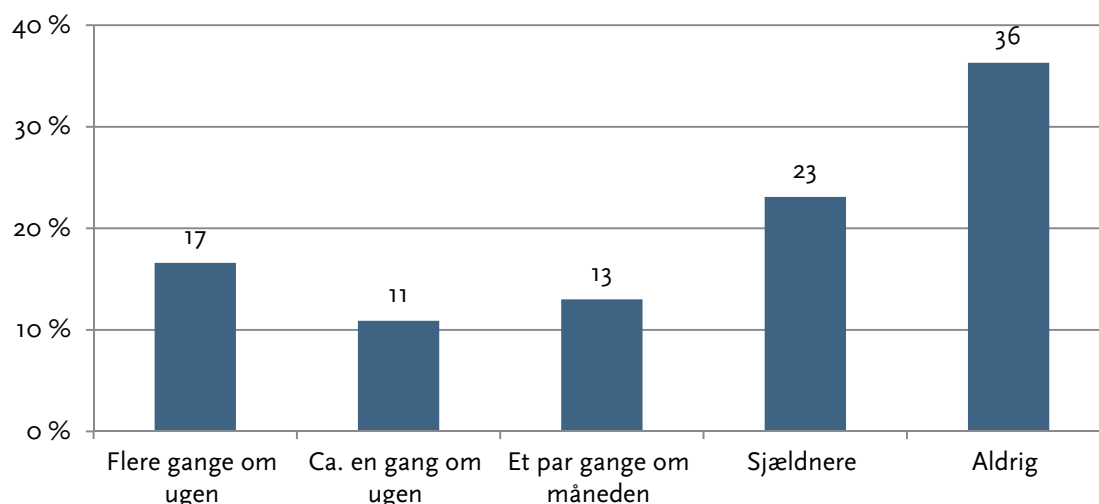
88 pct. af de voksne er enige/helt enige i, at der er gode stier/grønne områder/offentligt tilgængelige aktivitetspladser i lokalområdet, og en tilsvarende høj andel er trygge ved at benytte sig af dem. Det falder i høj grad sammen, således at dem, der mener, at der er gode stier i lokalområdet, også er trygge ved at bruge dem. Det betyder dog ikke, at hele 88 pct. af den voksne befolkning benytter sig af stier eller offentlige områder til motion, men som nedenstående figur illustrerer, er anvendelsen meget høj.

Kun fire pct. af inaktive voksne mener, at manglen på rette faciliteter i nærområdet er årsagen (eller én af årsagerne) til, at de ikke dyrker sport eller motion. Og, som det fremgår af figur 11 ovenfor, er det kun 10 pct. blandt alle, der mener, at manglende/dårlige faciliteter afholder dem fra at dyrke sport/motion i det omfang, de ønsker det. Tværtimod har idrætsfaciliteterne for over halvdelen af befolkningen stor betydning for, om man har lyst til at dyrke sport/motion. Og når den generelle

tilfredshed med faciliteterne er høj, må idrætsfaciliteternes effekt på befolkningens idrætsdeltagelse siges at være positiv og invitere til aktivitet langt oftere end det modsatte er tilfældet.

En type af idrætsfaciliteter, som også gerne skulle invitere til aktivitet, og som kommuner og andre aktører har anlagt mange steder i landet i de senere år, er såkaldte motionsruter. Veje omkring i landskabet, hvor man kan løbe, gå, cykle eller noget helt fjerde, som er etableret (opmålt eller afmærkede) i området med aktivering af lokalbefolkningen for øje.

Figur 12: Opmålte/afmærkede motionsruter er populære

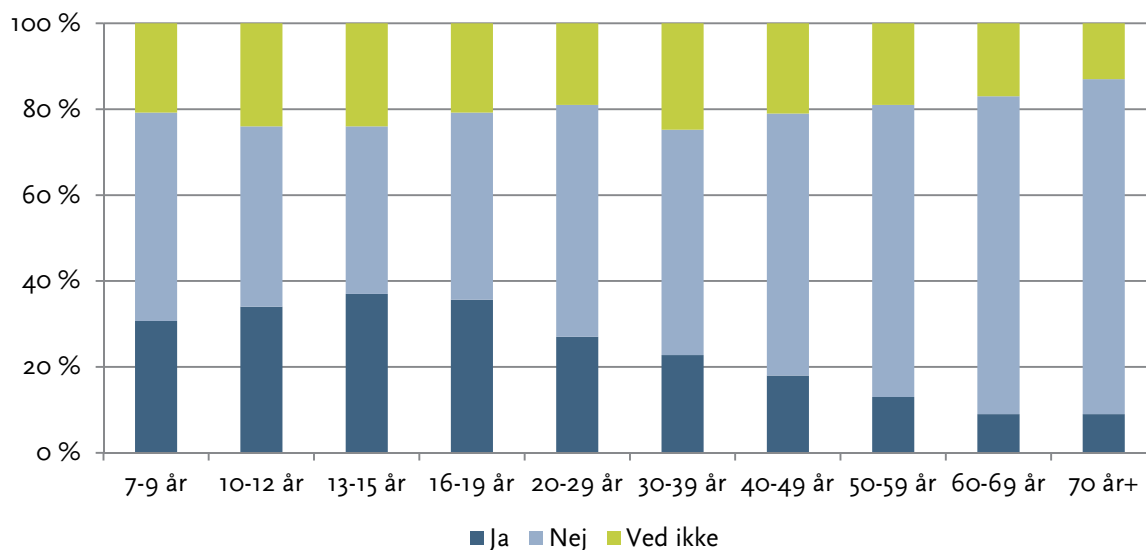
De voksnes fordeling på spørgsmålet: 'Hvor ofte benytter du dig af opmålte/afmærkede motionsstier eller ruter i by- eller landområder? (Til f.eks. at cykle, løbe eller gå en tur)'.

Samlet set benytter næsten to tredjedele (64 pct.) af de voksne sig af motionsruter. En del siger dog, at de benytter sådanne ruter sjældnere end et par gange om måneden. Samlet set er lige over 40 pct. af hele den voksne befolkning aktiv på motionsruter som minimum et par gange om måneden. Kvinder i lidt højere grad end mænd og især folk over 60 år benytter sig ofte af motionsruter.

Børn

I 2007 blev børn ikke spurgt direkte om tilfredshed med faciliteter på samme vis som de voksne respondenter. I stedet blev børnene spurgt, om de ville dyrke mere sport eller motion, hvis der var bedre faciliteter i nærheden. Dette spørgsmål svarede især teenagere positivt på, men spørgsmålet vidner måske mere om en tendens til positiv respons til et positivt, hypotetisk spørgsmål end det giver et reelt udtryk for, at især unge mangler faciliteter til de aktiviteter, de dyrker, eller ønsker at dyrke.

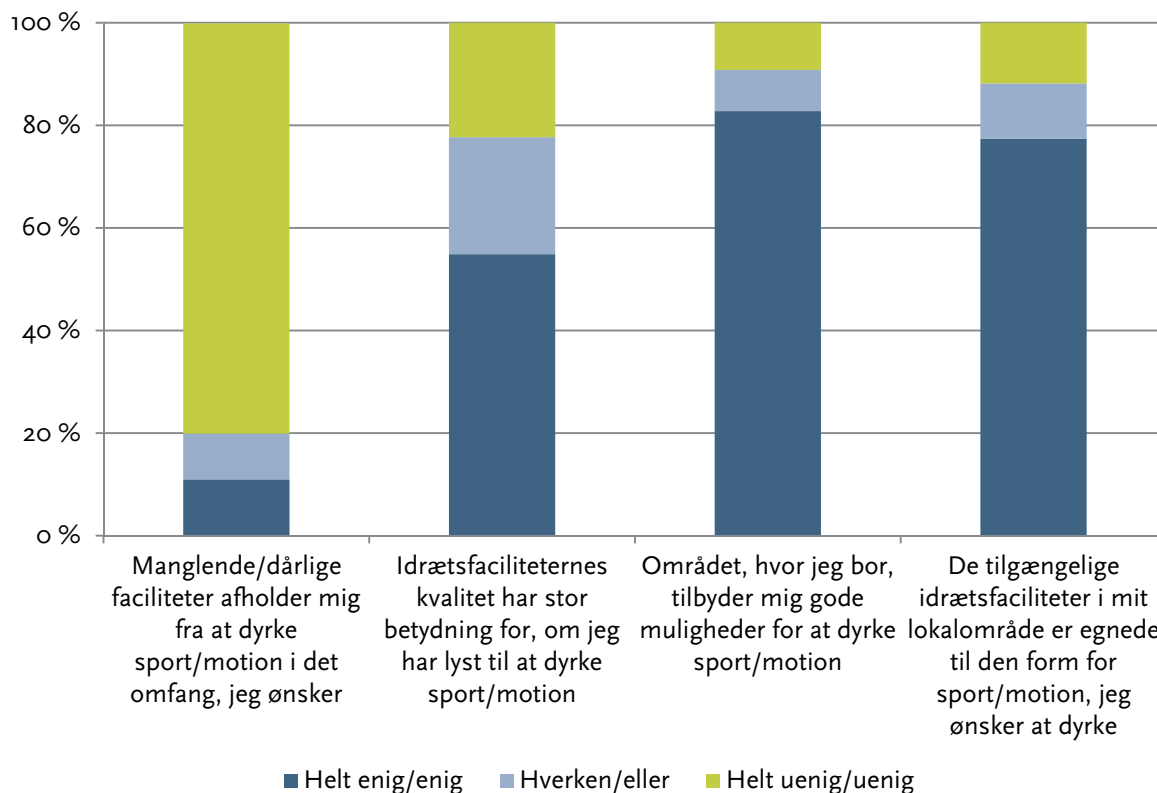
Figur 13: Mange teenagere kunne ønske sig bedre faciliteter i 2007

Aldersgruppernes fordeling på spørgsmålet: 'Ville du dyrke mere sport/motion, hvis der var bedre faciliteter i nærheden af, hvor du bor?'. Tal fra 2007-undersøgelsen.

I 2011 udgør en række andre spørgsmål et redskab til en måling af børnenes opfattelse af lokalområdets faciliteter.

Figur 14: Børnenes holdning til lokale faciliteter

Børnenes fordeling på forskellige holdningsspørgsmål vedrørende de lokale faciliteter til idræt.

Heraf fremgår det, at også de 7- til 15-årige generelt er godt tilfredse med udbuddet af faciliteter i lokalområdet. De færreste (11 pct.) mener, at manglende eller dårlige faciliteter begrænser deres aktivitet. Det er altså markant færre, end der i 2007 angav, at de ville dyrke mere sport/motion, hvis faciliteterne var bedre.

I 2011-undersøgelsen er flertallet (55 pct.) også enige i, at faciliteterne har stor betydning for deres lyst til at dyrke sport eller motion, og hele 83 pct. mener, at der er gode muligheder for at dyrke sport/motion i lokalområdet. Lidt færre (77 pct.) er enige i, at de lokale faciliteter egner sig til netop deres ønsker til aktivitet.

Bilag 1: Om undersøgelsen

Undersøgelserne 'Danskernes motions- og sportsvaner' er blevet foretaget som en del af Kulturvaneundersøgelserne helt tilbage fra 1964. Den seneste undersøgelse, hvor dataindsamlingen foregik i efteråret 2011, er nummer otte i rækken, og den analyseres og offentliggøres af Idrættens Analyseinstitut, ligesom undersøgelsen i 2007 blev det. Offentliggørelsen af en afsluttende rapport forventes i slutningen af 2012.

I spørgeskemaet til 'Danskernes motions- og sportsvaner 2011' og i undersøgelsen fra 2007 er børn og voksne blevet spurgt, hvilke idrætter de har dyrket regelmæssigt inden for de seneste år. For hver af disse idrætter er de desuden blevet bedt om at notere, hvilke faciliteter (gerne mere end én), som de benytter sig af i forbindelse med de forskellige idrætter. Den enkelte respondent, barn som voksen, er noteret som bruger af f.eks. 'Byens parker', hvis man som minimum inden for én idræt har noteret, at man benytter 'Byens parker'. Det betyder i praksis, at én person med sine samlede idrætsvaner godt kan benytte et stort tal forskellige faciliteter og bruge den samme facilitet i forbindelse med flere forskellige idrætter.

Metodiske overvejelser

Der ligger nogle metodiske problemstillinger til grund for at sammenligne absolutte procenttal mellem 2007 og 2011.

For det første angiver færre respondenter i 2011 generelt at dyrke mindst én aktivitet, og voksne dyrker i gennemsnit 2,7 aktiviteter i 2011 i forhold til 3,1 aktiviteter i 2007. De færre forskellige aktiviteter fører også til et generel lavere brug af de enkelte idrætsfaciliteter. Det kunne tyde på, at befolkningen fra 2007 til 2011 er blevet mere tilbøjelige til at dyrke den samme aktivitet igennem hele året, mens man i 2007 var mere til flere forskellige aktiviteter i løbet af et år.

Kigger man længere tilbage til kulturvaneundersøgelserne fra 1975 og 1998 var det gennemsnitlige antal aktiviteter blandt idrætsaktive på hhv. 1,4 og 2,0, hvilket i 2007 steg til 3,1 aktiviteter i gennemsnit på et år. I 2011 er gennemsnittet faldet til 2,7 aktiviteter pr. år. Det vil altså sige, at der skulle forekomme et vendepunkt mellem 2007 og 2011 i tilbøjeligheden til at dyrke forskellige aktiviteter.

Samfundet udvikler sig generelt i bølger og ikke kun i lineær progression, hvorfor det kunne være en mulig forklaring. Men da den samlede andel, der angiver, at de regelmæssigt dyrker sport eller motion er steget jævnt i samme periode (og fra 56 til 64 pct. mellem 2007 og 2011), gør det forklaringen mindre plausibel. Det kunne dog være udtryk for, at der fra 1975 til 2007 blev tilføjet flere aktiviteter til spørgeskemaet, og dermed øgede muligheden for at sætte kryds ud for enkelte aktiviteter.

Fra 2007 til 2011 er kun sket minimale ændringer i spørgeskemaet, men muligvis er de idrætsaktive blevet mere dedikerede til én bestemt aktivitet, og måske er mulighederne blevet bedre for at dyrke

aktiviteten hele året. Eksempelvis med anlægning af kunstgræsbaner og den store tilknytning til løb, cykling og fitness, som også kan dyrkes året rundt.

En anden forklaring er af metodisk/teknisk karakter, som handler om kodningen af de indkomne spørgeskemaer, som blev gennemført af Capacent Epinion i 2007 og SFI Survey i 2011. I 2007 var respondenternes svar kun registreret som 1., 2. og 3. prioritet af faciliteter, mens voksne i 2011 har sat både tal og krydser. I 2011 viser der sig således en tendens til, at mange respondenter måske har haft vanskeligt ved at forstå, hvordan de skulle udfylde spørgsmålet, og derfor har sat et kryds ud fra faciliteter, de benytter, i stedet for at lave en prioritering med tal fra et til tre. Det er ikke længere muligt at undersøge, om dette også var tilfældet i 2007, hvor der i data leveret af Capacent Epinion kun er angivet med tal fra et til tre. Capacent Epinion kan blot oplyse, at de ikke har oplevet nogen 'problemer' i deres behandling af data i 2007. Men det virker usandsynligt, at respondenterne har svaret uproblematisk på spørgsmålet i 2007, mens der pludselig fire år senere forekommer en del 'ukorrekte' angivelser med krydser i stedet for talprioriteringer. Spørgsmålet er formuleret identisk i de to spørgeskemaer fra 2007 og 2011.

Uden at kunne komme nærmere en forklaring på dette metodiske mysterium, viser det sig, at en sammenligning af facilitetsbrug mellem 2007 og 2011 er mulig, når man kigger på den *samlede* andel, der benytter en facilitet. Dvs. man kan lave en opgørelse over, hvor stor en andel af respondenterne der benytter en facilitet til en bestemt aktivitet uden blik for, om det er første, anden, tredje prioritet eller markeret med et simpelt 'x'.

En sådan opgørelse viser kun mindre forskelle i brugen af faciliteter mellem 2007 og 2011, som det fremgår af figur B1.

Figur B1: Antal faciliteter pr. idrætsaktiv voksen (med alle prioriteter og 'x' i stedet for tal)

Andelen af idrætsaktive i henholdsvis 2007 og 2011, som benytter de forskellige antal faciliteter ($n^{2007} = 3549$ og $n^{2011} = 3248$).

Størstedelen af de idrætsaktive i både 2007 og 2011 har noteret at anvende mellem én og tre faciliteter. Vi ser dog også, at tilbøjeligheden til at vælge mange faciliteter (6-10 eller over 10) er større blandt de aktive idrætsudøvere i 2007 i forhold til 2011. Generelt vil tallene for 2007 være en smule højere end i 2011 i kraft af, at der er lidt færre manglende svar (5 pct. i 2007 forhold til 7 pct. i 2011) og en lidt større tilbøjelighed til at vælge et højere antal faciliteter blandt de idrætsaktive.

De beskrevne forbehold for sammenligninger af facilitetsbrug mellem 2007 og 2011 er i det foregående baseret på voksne respondenter, og de samme tendenser går igen blandt børn, hvilket dog ikke vil blive illustreret yderligere her.

For yderligere at styrke sammenligningsgrundlaget mellem 2007 og 2011, er facilitetsbruget ikke medregnet inden for de idrætter, som der kun blev spurgt ind til i 2007. For børnene drejer det sig om: 'Trampolin', 'Konditionstræning', 'Spejder', 'Skak' og 'Sang/Musik'. Den eneste reelle forandring, som dette afstedkommer, er næsten udelukkende et lidt lavere brug af 'Hjemmet/ haven', på grund af en meget stor tilslutning til brug af havetrampoliner blandt børn. For de voksne er 'Pausegymnastik' og 'Konditionstræning' udeladt af undersøgelsen i 2011. Når de også trækkes ud af beregningerne fra 2007 giver det dog ingen nævneværdige forskelle, da ganske få havde angivet pausegymnastik som en egentlig aktivitetsform, og konditionstræning er en samlebetegnelse for mange andre aktiviteter.